

૪૫૨૧

પ્રેમ પ્રિય ગરબાવળી.

રચનાર

લક્ષ્મણરાવ ગોવીંદ્રજી આહીરે
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
મંછારામ મોતીરામ.

હાહરે.

પ્રેમ પ્રિય ગરબાવળી, વાંચો પરીને પ્ર
ઉર ઉદારી સહ રજે, ચોંટે તેમાં ચી

આ જુક વડોદરામાં લાડવાડામાં
પુનઃપ્રાપ્તિ ત્યાંથી બાડીયા ખડકીમાંથી

અમદાવાદ

ધીકોંટે યુનિયન પ્રિ

સંવત ૧૯૪૬

કિસ્મત કંપ

૪૫૨૧

પ્રેમ પ્રિય ગરબાવળી.

રચનાર

લક્ષ્મણરાવ ગોવીંદજી આહીરે
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
મંછારામ મોતીરામ.

દાહરો.

પ્રેમ પ્રિય ગરબાવળી, વાંચો ધરીને પ્રીત;
ઉર ઉદાસી સડે ટળે, ચોંટે તેમાં ચીત.

આ છુક વડોદરામાં લાડજાડમાંથી જન્મનાદાસ
પુનતજાણને ત્યાંથી વાડીયા ખડકીમાંથી મળશે.

અમદાવાદ.

ધીકાંટે યુનિયન પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૬ સને ૧૯૯૦

કિમ્મત કંપની ત્રણ આના.

પ્રેમ પ્રિય રસીક ગરબાવળી.

ગરબી ૧ લી. (રાગ. મને માયા લગાડી ક્યાં જવછો રે,)
 બહુચરમાતને વીનવું રે, કરજોડી હાંહારે કરજોડી નમાવું હુંતો શીશ
 મારી માય. બહુ. ટેક. આપો સારી મતી તમે મુજને રે, નીલ ઉડી
 હાંહારે નીલ લેઉ તમારું નામ મારી માય. બહુ. ૧ માડી શરણે નમીને
 કહું તુજને રે, હદે આણી હાંહારે હદે આણી કરજો હમારાં કામ. મારી
 માય. બહુ. ૨ નયી વાણુ મને કોઈ તુજ વીના રે, ખુદી સારી, હાં
 હાં રે ખુદી સારી મને, તુતો આલ મારી માય. બહુ. ૩ રાંક જા-
 ણીને તમે હમને તારજો રે, જગત વીશે હાંહારે જગત વીશે લેજો
 સંભાળ મારી માય. બહુ. ૪ હું તે, રંકડો શેવક મા તમ તણો રે;
 ગુણુ ગાએ, હાંહારે ગુણુ ગાએછે દાસ મેળીલાલ, મારી માય બહુ-
 ચર મા તને વીનવું રે ૫

ગરબી ૨ જી ઉંદરની (રાગ તરેહવાર)

ઉંદર હડેને હડીઓ કાડે, માહારા નવા પેટારા ફાડે; મંદીર આવોરે વાહાલા
 નાગર નંદાજના લાલાં બણું શુ' કહીએરે વાહાલા. ૧ ઉંદર બલી ત-
 મારી આંચ; મારા રૂપીઆ લીધા પાંચ, મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર.
 ૨. ઉંદર બહ્યા તમારા હોઠ, માહારા દળેલો ખાધો લોટ; મંદીર આવોરે
 વાહાલા. નાગર. ૩ ઉંદર બહ્યા તમારા દાંત, માહારા રાંધેલો આધો ભાત;
 મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૪ ઉંદર બળી તમારી બેલી, માહારી

કળશી ડાંગર ફેલી; મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૫ ઉંદર બળ્યા તમારા પગ, માહારા કાચા ખાધા મગ, મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૬ ઉંદર બળી તમારી પુંછડી, માહારી રેશમની લીધી ગુંછડી; મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૭ ઉંદર બળી તમારી ટેવ, માહારી કાચી ખાધી સેવ; મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૮. ઉંદર બળ્યો તમારો લટકો માહારો કોરો કરડ્યો પટકો; મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૯ ઉંદર બળી તમારી વાણી, મારી કળશી ખાધી ધાણી, મંદીર આવોરે વાહાલા, નાગર. ૧૦ ઉંદર બળ્યા તમારા મુવારા, તમે પરણ્યાછો કે કુંવારા, મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર. ૧૧ કરમેડી લક્ષમણુ ગુણુ ગાય. મીની મળે તો મહાસુખ થાય. મંદીર આવોરે વાહાલા. નાગર.

ગરબી. ૩ જી. (રાગ 'વણુજ્યોતો')

મન મોહન માહારા ગીરધારી, મને લવના લાગી તારી. ટેક.
શ્રીજરાજ કાજ સહ ભુલી, તમ પિના ફરેછું હું ઘેલી; ઘેર સાસુ નણુંદ
છે નહારી. મને. ૧ માહારો જોઈ મને બહુ સાલે, મારૂં ઘરમાં કાંઈ મવ
આલે; મારો સસરા છે અહંકારી. મને. ૨ મને કોઈ કરેછે સ્વામી,
હુંતો તેનું સુખ ના પામી; મારો દીએરીઆની ટેવ સારી. મને. ૩
લખમણુના સ્વામી રંગી, મારા જન્મ જન્મના સંગી; તમે વારે ચ-
ડજો હમારી. મને. ૪.

ગરબી ૪ થી. (રાગ ઉપરનો.)

સુંદરી છે શોભા સારી, રચ્યો રાસ તમે ગીરધારી. ટેક.
મોહનની માયા લાગી, સપનમાં જીવકી જગી; દેહની સુધ બુધ સ-
રવે વીસારી. રચ્યો, ૧ તનમન હું સોંપ્યું તમને, તમે લાડ લડાવો

હમને; શામ સુરત છે સારી. રઝ્યો. ૨ લીધા વશ કરી તમે હમને,
આંખ્યોમાં ભુરકી બરીને; તાહરી માયાની ગત છે ન્યારી. રઝ્યો. ૩
તમે નંદ તણા છે લાલા, ગળામાં મોહનમાળા, જાઉં ચરણ કમળ
ચીંત વારી. રઝ્યો. ૪ દરશન દા' કૃષ્ણ મોરારી, એ માયા મોખત
તારી; લક્ષમણની વાણી મધુરી. રઝ્યો. ૫

ગરબી ૫ મી. (રાગ ગીરધારીનો.)

આશાપુરી રે, પુરોતે આશ હમારી, મેંતો આશા માયું તુમારી;
જીવ્યાએ રે રસવંતી આપો સારી, જાઉં ચરણ કમળ પરવારી.
જુલ. મને બાળક જાણી સંધાપોરે. મને. કંકાસ કલેશ સહ કાપો રે;
કંકાસ. ફળ આપોરે, કરો ભુલ ચુક માફ હમારી. મેંતો. ૧ હું ક-
રજોડી લાગુ તમારે પાએ, મુખ જોતાં મન હરખાએ; માની અકળ
કળા કોઈ દીન નારે કળાએ; ગુણ ગાવ્રાતું મન થાએ.
જુલ. મા દાસ તમારો જાણીરે, મા' દાસ તમે આપોને નીરમળ વા-
ણીરે; તમે. દરશન આપો એ અકળ કળાંછે તારી. મેંતો ૨ દુરખ-
ળનીરે અરજ તમે ઉરધરતાં, દુખીઆના દુખડાં હરતાં, જેની આશા
છે તેની આશા પુરણ કરતાં, મારી માત આશાપુરી માતા.
જુલ દુષ્ટોના છેદન કીધારે; દુષ્ટો. સહ પ્રાણ બચાવી લીધારે. સહ, બાળ-
ગોપાળને લાવ્યા તમે ઉગારી, મેંતો. ૩ મંમાયારે મન માફ અક-
ળાએ; દયો દરશન વંદુ પાએ, દરશન કરતાં જમકીંકરનો ભયજાએ,
સહ પ્રાણીત પદ્મે થાએ, જુલ. ભક્તોની સહાય કરતારે. ભક્તો, જ-
ક્તના વીસે જસ લેતારે. જક્ત. લક્ષમણ કહેછેરે, તમે સહાય કરોને
અમારી, મેંતો. આશા માયું તુમારી;

ગરબી ૬ ઠી. (રાગ ઉપરનો.)

ગાડું ગરબો રે મનમાં ઉમંગ ધારી, તમે સાંભલજો નરનારી. ઠી.
 મનના દુકાને, ગરબો થયો ખુશવારે; તમે ચાતુર કરોને વિચારે. **ઝુલ.**
 તે ગરબો થયો બહુ બારીરે. તે 'સાંભળવા બેઠો' ત્યાં વેપારી રે. સાં.
 તેમાં ગાતીતી એક ચુનારીરે. તેમાં. કહું શોભા શી, ગરબાતી બલ-
 હારી. તમે. ૧ સદા દરજણે ગરબો ગાયો તો સરિા, જોવા ઉભાતા
 લોક હજારો, જમાદારનીએ વીચાર્યું મન સાથે; ગાવ ગરબો ના ક-
 રશો વાતે. **ઝુલ.** પચરંગી નારીઓ ગાયોરે. પચ. તેમના મનમાં ઉ-
 મંગ, ના માયરે. તેમ. તાળી પાડેને મન હરખાય રે. તાળી. હીંમ-
 તના દુકાનનું નામ છે બહુ બારી. તમે. ૨ હીંમતે રે લાંછન લગાડ્યું,
 કાલીઆ ધાંચીનું તેલ ખગાડ્યું; શું કહીએ રે શીરધર ધાંચીને વાણ.
 ક્યાં ગયુંતું તમારું જ્ઞાન. **ઝુલ.** નાડાછડી મમરા વેંચાયરે. નાડા.
 લેણી જોઈને ખુશી યાયરે, બેઠરાં મન બહુ હરખાયરે. ધન ધનરે
 ભગત મમરા વાલાની બલહારી. તમે. ૩ હીંમતે રે આખર કનાવી
 સારી, દુકાનને લજવી ખરી; એવી લેણી રે શીઠને કરવી હતી;
 થઈ બજારમાં તમારી ફજેતી. **ઝુલ.** હીંમત શેઠ કહેવાયછે મોહોટારે,
 હીંમ. એમને લેણીમાં વેંચ્યાં કોઠારે. એમ. બેઠરાં જઈને પોતાને
 ઘેર બેઠારે. બધ. હસી હસીને દેખાડે કોઠારે. હસી. લક્ષમણ કહેછે
 રે ધન હીંમત આખર તારી. તમે., ૪

ગરબી ૭ ઠી. (રાગ રૂપાળી રાધાનો. સાખી.)

તમે સુનો કનક્યા લાલ અરજ હમારીરે, તમ વીના તડપે મારો પ્રાણ;
 મોહન મોરારી રે. ટક. સાખી. પ્રીતમ પ્રીત લગાય કે, છાંઠ ચલે બન
 માંય; ઝુર ઝુરકે પીતર બએ, હમારી થર થર ધ્રુજે કાય. મોહ. ૧

મરીલ જાત છે માહેરી, સાંભળો જગજીવન, મરજદા લોપી સરવની;
મને ભાવે નહીં જળ કે અંન. મોહ. ૨ જીવ માળ તું માપસી; મીને
કેલા ત્યુમયા સંગ; પ્રાણપતી તુંમી આમચે, મીને અરપણ કેલે માળે
અંગ. મોહ. ૩ એવી અરજ માહારી સાંભળી, મને મળજો જુગલ કી-
શોર; લક્ષમણના રવામી શાંભળા, માહારા ચીતડા કરા ચોર. મોહ. ૪

ગરબી ૮ મી. (રાગ ઉપરનો.)

નંદકુંવરજીના લાલ, બનસી સીદને વગાડી; માહારા જીવણ પ્રાણ આ-
ધાર, માયાતો તમે લગાડી. ટેક. સાખી. પ્રીત લગાડી પાતળા. જ્યેષ્ઠ
તમારો સંગ; લગ્ન લોપી સરવની, અમે સોંપ્યું અમાર અંગ. બ.
નસી. ૧. સમરથ માહારી સાસરી, ત્યાગ કરી અમે તેહ; તમ વીશે
હું મેહી પડી, મને લાગ્યો તમારો નેહ. બનસી. ૨. તમ વીના આં-
ધળી ફરું; સુજે નહીં કાંઈ કામ, મોસાળથી અમોપર વર્યા; હાવે
આવ્યા તમારા ગામ. બનસી. ૩. એવું વચન પ્રભુ સાંભળી, પુરી
ગોપીની આશ; દુખ સુખ સઉ ગૃહણ કર્યું, વાણી વદે છે લક્ષમ-
ણદાસ. બનસી. ૪.

ગરબી. ૯ મી. (રાગ ઉપરનો)

બનસી બગ્ગાઈ દીનાનાથ, મદન મોહન બનસી બગ્ગાઈ; ઘેલી કીધી
નંદલાલ. બ. ટેક. સાખી. નંદકુંવર છો તમે, જસોદાજીના બાળ;
કૃપા કરીને છેતરી, મને બનાવી દીધી બેકાલ; મદ. ૧. બનસી મ-
ધુરી બગ્ગવતાં, તમેતો નંદકુંમાર; ઘેર ઘેરથી સઉ નીસર્યા, ગોપી પેહરીને
શણગાર. મદ. ૨. એક એકનો હાથ ઝાલતાં, રમતાં રાસલીલા કુદડી
ત્યાં ર્યા કરે. વાલો પુરી ગોપીની આશ, મદ. ૩ રાસ રમીને પર-

વધી, વળ્યા પોતાને ઘેર; ગોવીંદજી વીનતી કરે, મુજ ઉપર રાખજો
મેહેર; બનસી સીદને વગાડી. ૪.

ગરબી ૧૦મી. (રાગ ઉપરનો.)

મંદીર પધારો મહારાજ, કૃષ્ણ પ્રભુ મંદીર પધારો; અરજ ધરો મન
માં. કૃ. ટેક. સાખી. મંદીરે વેહેલા પધારજો, જોઈ રહી આપની
વાટ. વાર ઝાઝી કરશે નહીં, મારા મનમાં થાશે ઉચાટ. કૃષ્ણ. ૧
ગોકુળમાં તમે અવતર્યા; જસોદાજીને ઘેર; કંસ મામાને મારીયો,
તેની કાંઈના જાણે પેર. કૃષ્ણ. ૨. વંદાવનમાં રાસ રચ્યો, તમે જી-
ર્ગલ કીસોર, ગોપીઓને ગાંડી કરી; તમે મારા ચીતડાના ચોર. કૃ-
ષ્ણ. ૩. પ્રભુ તમારી મોરલી, વાગી સારી રેન; નીંદ્રામાંથી જાગી
જાગી, મને કાંઈ ત્રાપડીયું એન; કૃષ્ણ. ૪. કાળા તું કપટી ધણો, હું
અખળા કંગાળ; સઘયર મેં જુનાં મારશે, માટે છોડશે નહીં નંદલાલ.
કૃષ્ણ. ૫. હું અખળા તું રાંકડી, અરજ ધરો દીનાનાથ; રાધાના
સુંદીર સામલા મારો આવીને ઝાલો હાથ. કૃષ્ણ. ૬. પ્રભુ પ્રપંચ કરી
એ નહીં, જ્યાં થઈ જોની પ્રીત; પ્રીત આગળ પડે નહીં, એવી
આપણે રાખીએ રીત. કૃષ્ણ. ૭. અરજ માહારી રહે ધરો, પુરો મ-
નની આશ; વારે વારે કહેતી નથી; એનો ગાય છે લક્ષમણદાસ. કૃ-
ષ્ણ પ્રભુ મંદીર પધારો. ૮.

ગરબી ૧૧મી. (રાગ ઉપરનો.)

કૃષ્ણ કનકધારે કાંન, અરજ મારી રહે ધરીએ; વીચારીએ મનમાં,
કારજ સહ જકતના કરીએ. ટેક. સાખી. અરજ મારી રહે ધરો.
કૃષ્ણ પ્રભુ મહારાજ, નીરલજ તમે થાશે નહીં; માહાર અગડે છે ઘેર
કાજ. અરજ. ૧. કંથે કરી. ખીજી કામની, મુજ અખળાની જોડ; ૫-

રણ્યાને ભમાવે ધણું, એની પ્રભુજી તોડોને ખોડ. અરજ. ૨. સાસુ માહારી શેઠાણી, સસરો માહારો શેઠ, દીએર માહારો દાઝીસો, માહારો પરણ્યો કરાવે છે વેઠ. અરજ. ૩. નણુંદ માહારી રાંકડી, દેરાણીનું સાલ, પડોશી પાપી મલ્યા હાવે કોહનેચડાવુંરે આળ. અરજ. ૪. જેઠછે માહારો ભોળાઓ, જેઠાણી કપટી કાળ; પાછળ માહારી વાતો કરે, એતો જુઠા ચડાવેછે આળ. અરજ. ૫. નણુંદોષ માહારો છેલ્લડો, નણુંદ માહારી રાંક. સ્વામી હમારો સાહેબો, એતો માહારો કાઢેછે વાંક. અરજ. ૬. પ્રભુ આશ તમારી છે, નથી બીજાની કાઈ; મેહેર મારા પર રાખજો, નહીં તો આંખો જસે રોષ રોષ. અરજ. ૭. પ્રભુ હમારી પ્રીતડી, નીભાવજોરે સદાય; આશા પુરી પાડજો, એતો લક્ષ્મણરાવ ગુણુ ગાય. અરજ. ૮.

ગરબી ૧૨ મી. (રાગ હું બલીહારીરાજ, ધણી ખમા)

પ્રભુ તમે દીનદયાળ આપ છો, ગોકુળ છોડીનેરે; કે ગોકુળ છોડીનેરે, તમે આવ્યા મથુરા ગામ. પ્રભુ. ૧. રચ્યાં ત્યાં રાતસમેરે, રચ્યાં ત્યાં રા-સ તમેરે; રમતાં ગોપીઓની સાથ. પ્રભુ. ૨. બનસી વગાડતારે, કે બનસી વગાડતારે, જાલ્યો ગોપીઓનો હાથ. પ્રભુ. ૩. રંગ રમે ત-મેરે, કે રંગ રમે તમેરે; પુરો ગોપીઓની આશ. પ્રભુ. ૪. તમારી અકળ કળારે, તમારી અકળ કળારે, ગોપી પામી ગઈ સહ ત્રાસ. પ્રભુ. ૫. નટવર નંદ કીસોરરે, કે નટવર નંદકીસોરરે; તમે માર્યા મામા કંસ. પ્રભુ. ૬. ભક્તની સહાય કરોરે, કે ભક્તની સહાય ક-રોરે; દુષ્ટ આવી સકે નહીં પાસ. પ્રભુ. ૭. લક્ષ્મણની વીનતી છેરે, કે લક્ષ્મણની વીનતી છેરે; તમે કરજો જગત પર સહાય, પ્રભુ તમે દીન દયાળ આપ છો. ૮.

ગરબી ૧૪ મી (રાગ હોળીનો.)

મંદીર આવો કનઈયા, પ્રભુજી મારા મંદીર આવો કનઈયા. ટેક. ગોકુળ ગામ ગોવિંદજીઆએ; દેખ રહી સારી સધયા. રાસ રચી બકી ધુમ મચાઈ, એર બજાવે બાંસરીઆં; પ્રભુ. ૧. પીણું પીતાંખર પ્રભુ. જીને શોભે; કેસરી તીલક ગઈયાં. કોઈ જોવાકી આરતી ઉતારે, કોઈ જોવાકી આરતી ઉતારે; માથેપે મુગટ ધરઈયાં. પ્રભુ. ૨. સોળસી-નગાર સજ્યાં ગીરધારી, એકસે એક સવઈયાં; જાકે રાધાજીસે યું-કર બોલો, જાકે રાધાજીસે યુંકર બોલો, ઠાંડે નંદાજીકે છઈયાં. પ્રભુ. ૩. રાધાજીકો ખખર પડી જખ, લે આઈ સંગકી સાહેલીઆ; હાથ પકડ કર ખીચન લાગી, લે ચલી અપના સ્થાવલીઆ. પ્રભુ. ૪. લક્ષ્મણદાસ જખ યુંકર બોલે, મેં લાજુ તુંમારૂં પઈયાં; જ્ઞાન બુધીતુંમ હમકરૂં દીજે; જ્ઞાન બુધી તુંમ હમકરૂં દીજે, લેઉં મેં તુંમારી બલ-ઈયા. પ્રભુજી માહારા મંદીર આવો કનઈયા.

ગરબી ૧૫ મી (એ મોરલીસીદ વાઈ ધુતારે વાલે એ.)

જુલત રાધે સંગ. કનઈયાલાલ જુલત રાધે સંગ. ટેક. મોર મુગટ સીર છત્ર ખીરાજે. મોર મુગટ સીર છત્ર ખીરાજે. ભરમ લગાયો અંગ. કનઈ ૧. બીંદરાં બનમે રાસ રચાયા. બીંદરાં બનમે રાસ રચાયા. દેખ સભા હોગઈ દંગ. કનઈ. ૨. અખીલ ગુલાલ ખુબ ઉડા-વે. અખીલ ગુલાલ. ભરભર પીચકારી મારે રંગ, કનઈ. ૩ કોઈ કોઈ મુખસે બનસી બજાવે કોઈ કોઈ મુખસે બનસી બજાવે. કોઈ બજાવે જંઝાર અંગ. કનઈ. ૪ લક્ષ્મણ કહે પ્રભુ ના છોડું તુંમકું તુંમ ખીના શીર અપંગ, કનઈ. ૫

ગરબી ૧૬ મી. (રાગ તુંબી માલા વીશરનેગેલારે.)

બનસી બનવે ગીરધારીરે. ઘેલી થઈ ગોપી બીચારી. બોલાવેછે શ્રી-
હારીરે. ઉભી છે ગોકુળની નારી, ટેક. મોરલી વગાડેછે નંદનારે હૈયા;
ખુશી થઈ નાંચે તાતાયછઆ, ધન કનછ્યા તમારીરે. ઘેલી ૧ એક
એક ગોપીનો હાથ ઝાલો, રાસ રમાડેછે ત્યાં વનમાલી. કયા કરેછે
કીલકારીરે, ઘેલી. ૨ એમ કરતાં રમે શુંદીર શામ. આખી જગતમાંછે
એનુંરે નામ, ધન ધન પ્રભુજી તમારીરે, ઘેલી. ૩ ગોકુળ છોડી મ-
થુરામાં આવી. એક એક ગન પ્રભુ કરે નવી નવી. કંસ મામાનેનાં-
ખ્યો મારીરે; ઘેલી. ૪ એ પ્રભુ છે સઉનેરે વાલા. લક્ષ કહેછે નંદનારે
લાલા. ગોવીંદની ગત ન્યારીરે. ઘેલી થઈ ગોપી. ૫

ગરબી ૧૭ મી. (રાગ ઉપરનો.)

તુંમનો નંદાજીકે હૈયારે. ગીરધરલાલ કનછ્યા, ટેક. સમજ સમજ તુંમ
મથુરાંકે વાસી. ના બોલો ના બોલો તુંમકુ બનસી. ક્યું મોરી મરોડી
બઈયાંરે. ગીર. ૧ છોડાજી છોડાજી તુંમ નંદકે લાલા. મત પકડો મત
પકડો હમીરા પદલા, લાગુ તુમારે પછયારે. ગીર. ૨ નહીંછોડું નહી
છોડું તુંમકું મેં ગોરી મત બોલો મત બોલો બ્રીકુજીકી છોરી. ગોપી
સેનેહ લમછ્યાંરે. ગીર. ૩. લક્ષમણુદાસકી ચાલ નીરાલી. સાય અમા-
રી કરો વનમાલી. મેને ધ્યાન જો તુંમસે લગઈયારે ગી. ૪

ગરબી ૧૮ મી. (રઘુપતીરામ રૂદેમાં રેજેરે.)

પ્રભુ દીનાનાથ. અરજ ઉરધરજેરે, સકં જકતનું કથ્યાણુ કરજો પ્રભુ
દીનાનાથ અરજ ઉરધરજેરે ટેક. મારા પ્રાણુ થકી તું તો પ્યારેરે.
સહ ખેલ રમેછે ન્યારેરે. અમને સાચો ભરોસો તમારો. પ્ર. ૧ તમે
અરજ સુનો વનમાલીરે અંહીતો કોઈ નથી મારો જાલીરે. અંત કાલે

થાગ્ને મારા બેલી. પ્રભુ ૨ હું તો સાચો સગો તમને જાણુંરે. આ
 દુનીઆમાં સકે છે અમણ્યુંરે. તારા ગુણ સકે મુખે વખાણુંરે પ્રભુ. ૩
 પશુ પક્ષી કે માનવી જાતીરે. એનો જીવે છે તારી કૃપ થીરે, એ સકે
 જીવના તમે સંગાતી. પ્રભુ: ૪ ગુણવંતા તમે ગીરધારીરે સરવે આશા
 કરે છે તમારીરે. દાસ લખમણને લેજો કગારી. પ્રભુ દીન નાથ. ૫

ગરબી ૧૯ મી. (રાગ ઉપરનો.)

ઓ અલબેલા રાજ રંગના રસીઆરે. મારે મનડે આવીને વસીયા.
 ઓ અલબેલા રાજ રંગના રસીઆરે, ટેક. તારી મોરલી વાગા મધુ-
 રારે. જાગી નીંદ્રામાંથી જોપી સારીરે, દેહની સુદ્ધ બુદ્ધ સરવે વીસારી
 ઓ અલ. ૧ મોહન અમને બોલાવ્યા સા માટેરે, ઘેર સાસુડી જીવે છે વાટરે.
 થાશે વાતોની ફાટાફાટ. ઓ અલ. ૨ તમે સાંભલો મુખની વાણીરે.
 કાન કીયાં મુલકનો દાણીરે, મારી નવરંગ સુદ્ધી તાણી. ઓ અલ. ૩
 વાર થઈ છે હમને જાવાદોતરે. એક વાર મારે ઘેર આવોરે. આવી
 મનગમતો હ્યો લાવો. ઓ અલ. ૪ લક્ષમણ કહે છે જાદવરાયારે
 મને લગાડો તમારી ભાષારે. જકત પરકરજો છત્રછાયા. ઓ અલ. ૫

ગરબી ૨૦ મી. (રાગ મા પાવાતે ગઢથી ઉતર્યા મા કાળીરે.)

તમે સાંભલો મોહન લાલજી ગીરધારીરે; જોપીઓના પ્રાણ આધાર
 મોહન મોરારી ટેક. રાસ રચો તમે છેવડા ગીરધારીરે, ત્યાં સોબા
 નડતમ થાય. મોહ. ૧ રમો રાસ તમે અલબેલા ગીરધારીરે.
 મનડું મારે હરખાય. મોહ. ૨ શણગાર સજ્યા તમે નાથજી ગીર-
 ધારીરે. જામીનો સારી દેખાય. મોહ. ૩ ઘેર જવાદો મુને સામજી
 ગીરધારીરે. કાથ છોડોતે વારજ થાય, મોહ. ૪ ઓ નંદકુંવરના કા-
 નજી ગીરધારીરે, કાંઈ લાજ આણો મન માંય. મોહ. ૫ મારી મર્છે સુધને
 શાનજી ગીરધારીરે. લોક ચર્યા કરે મનમાંય મોહ; ૬ મોતીના સુદીર

શામજી. ગીરધારીરે. હું લાગુ તમારે પાય. મોહ. ૭ લક્ષમણ દાસ
ગુણ ગાયજી ગીરધારીરે. તમે કરજો જગત પર સહાય. મોહ. ૮

ગરબી ૨૨ મી. (રાગ. પડવાની પલ્લુ પ્રીત ગતમત લુક્કીરે.)
તમે સાંભળો મુખની વાણ, મોહન વાણારે; મને લાગ્યું તમારું ધ્યાન,
નંદના લાલારે. ૧. આ ત્રણ લોકના વેશે રૂપ છે તારે; મારા મ-
નડાં વીશે રૂપ લાગે પ્યારે; જગતના સુંદીર સામ, મોહન વાણારે;
છે દેશો દેશમાં નામ, નંદના લાલારે. ૨. આ જુદી લગાડી માયા,
મોહન વાણારે, માત્ર જસોદાજીના જ્યા. નંદના લાલારે. ૩. આ મો-
રલી નારી વાય, મોહન વાણારે; સૌ ગોપી ભેંગી થાય. નંદના લા-
લારે. ૪. આ પ્રીત તમારી ન્હારી મોહન વાણારે, જાઉં ચરણ કમળ
ચીતવારી. નંદના લાલારે. ૫. આ લક્ષમણદાસ ગુણગાય. મોહન
વાણારે; તમે કરજો જગત પર સહાય. નંદના લાલારે. ૬.

ગરબી ૨૨ મી. (બડો ચતુર પેત્રો ટોપીવાળો ધુમાસે ગાડી ચલાવીરે.
વાલમ કહે તું મ સુન શ્રીજ નારી, આપો હમરિ દાણુરે. ૧.

દાણુ વીના જાહી જાવા દેવું, લઈ ગોરસ હું સુખનું પીવું; ખાતી જ
તું પાનરે. વાલ. ૧ સાડી લાલ કસુંબા ચોલી, માથે લીધી મહીની
ગોળી. રવી ઉગ્યો તે માનરે. વાલ. ૨ રૂમ રૂમ મારગે ચાલી જતી;
વાત કોઈની નથી સાંભળતી, કયમ થઈ મે ભાનરે. વાલ. ૩ એ
મહી વાલી ક્યાં તું ચાલી, મારગ જતાં તું જને જાલી; સીદ કરેછે તાન
રે. વાલ. ૪ એ મહીયારી કોની છોરી, વાત સાંભળ તું હમારી; કાંઈ
વિચાર મનમાં આણુ રે. વાલ. ૫ ગોરસનું મુલ અમને કેને, દામ
લઈને ચાલી જને; હું કહું મુખથી વાણુરે. વાલ. ૬ મારગ વચે
છોડા જાલી, સમજાવે છે આં વનમાલી; ગોપી સાંભળ કાનરે. વાલ. ૭
છોડા છોડી ગોપી દોડી, પ્રભુ પાસે હતી ગોડી; તે જાળને દોઆં કા-

નરે. વાલ. ૮ મારી ગેડી મટુકો ફાડી, ઉભી છે ગોપી હાથ જોડી;
ગઈ છે શુધ ને સાનરે. વાલ. ૯ લક્ષમણ કહે જુવો વનમાળી, વશ
કીધી છે ગોરસ વાલી; એ જસોદાજીના કાનરે. વાલ. ૧૦

ગરબી ૨૩ મી. (રાગ ઉપરનો.)

કામણગાલા છેલ્લે છપીલા, કામણ મુજને કીધુંરે ટેક. કામણગાલા ન
કરો ત્યાજા, મનને મારા છે તમે વાલા; મોરલી તારી મધુરી રે. કામ.
૧ ઓ પ્રભુ તમે રંગના રસીયા, ગોકુળ છોડીને મથુરાં વસીયા; કં-
સનું છેદન કીધુંરે. કામ. ૨ કંસને માયો ઉમર ખાની, સતલામાને
પરણી આણી; ચરણ તમારા વંદુરે. કામ. ૩ પ્રીત તમારી સારીલામી
નીંદ્રામાં હું ઝપકી જાગી; નામ તમારૂં લીધું રે. કામ. ૪ યાદવરાયની
વાણી સાટી, પ્રભુ સહાય કરો અમારી; તમ સાથે ચીત બાંધું રે.
કામણગાલા છેલ્લે છપીલા. ૫

ગરબી ૨૪ મી. (રાગ. પૃથ્વીથી પાવાગઢ મોટાં રે.

પ્રભુજી તમે સાંમજો મીરધારી, વંગાડોછો બનસીની રાહ ન્યારી. પ્રભુ.
ટેક. બનસી તો મધ્યાને વાગી, હુંતો રે બરનીંદ્રાથી જાગી; અમારી
એ શોક્ય થઈ લાગી, પ્રભુજી. ૧ ગોરસ લઇને મારગ જઇએ, ગો-
વિંદના ગ્રણ મુખે ગાઇએ; કે બનસી સુંણી ઘેલાં થઇએ. પ્રભુ. ૨
મારગ રોકી ઉભા રહેતા, અમેને જાવા નહીં દેતા, માટ ફાડી ગોરસ
પીતાં. પ્રભુજી. ૩ ભેગી થઇ ગોપીની ટોળી, જસોદા પાસે સહ ચાલી;
બાળકરૂપ થઇ ગયા વનમાળી. પ્રભુજી. ૪ જોવા આંખ્યાં જસોદા માડી,
બાલક થઈ આવ્યા છે હોડી; ગોપીઓને જુદાં ભાં પાડી. પ્રભુજી. ૫
જસોદા કહે કેમ જુદું બોલોછો; નકામા કેમ તરસાવોછો, મારા બા-
ળકપર આળ લોછો. પ્રભુજી. ૬ લક્ષમણ કહે ધન ધન મોરારી, ત-

મારી અકળકળા ન્યારી; સહાય તમે કરજો હમારી. પ્રભુજી. ૭

ગરબી ૨૫ મી. (રાગ છેલ કંકરી ના મારો મુજે લગ જાયગી.)
 મોહન મોલાવે આવ તું ખીજ નારી, હરે ખીજ નારીરે. સુરત સારી
 મોહન મોલાવે આવતું ખીજનારી. ટેકં. તમે જોખનના જોરમાં શું
 જાવજો રે, ચાલ હસની ચાલે તું ઠગારી. મોહન. ૧ અદા બાવ તે
 કાણે ખતાવજોરે; હુંતો મુખથી કહું. વાત સાંભલ મારી. મોહન. ૨
 શણગાર સજીને ઉભી વાટમાં રે, શકિત તરસાવોજો મોહનના પ્યારી;
 મોહન. ૩ મોતીવચન કહે સાંભલ તું ખીજનારી, એ તો ત્રણ મો-
 વનનો નાથ ખબર લે તારી. મોહન. ૪

ગરબી ૨૬ મી. (રાગ બંજો બંજોરે આ અવતાર, દુખ મુજને;
 રમે ગોપી સંગાથે શામ, મોહન મોરારી; કેડો લીધો હમીરો આજ,
 નટવર ગીરધારી. ટેક. વનમાલીએ રાસ રચીને, કાધી લીલાલેહેર રે;
 એ પ્રભુજી તમે રંગના રસીયા, કરોને મુંજવર મેહેરરે, તુંમપર જાઉ
 વારી. રમે ગો. ૧ પ્રભુ તમારી લીલા સારી, જાણે સરવે જન રે;
 કશી વાતની જુલ નહીને, તેથી મોહું અમારું મન; તમારી ગત ન્યારી.
 રમે ગો. ૨ તન મન ધન હું તમને સોંપું, કામ કરું સહ તાજ રે;
 સ્વરધંધામાં જીવ ના લાગે, મુકી લોકની લાજ, હરી હું તમારી. રમે
 ગો. ૩ મચ્છ કચ્છ વચ્ચા તર હારી, વામન ફરસુરામ આપરે; રામ
 કૃષ્ણ બુદ્ધ થઈ ગયાને, આવ્યા કલંકીનાં પાપ; ગોવીંદની ગત ન્યારી.
 રમે ગો. ૪

ગરબી ૨૭ મી. (રાગ બાગની શોભા સારી, મહારાવ બાગની.)
 મોહનને માયા લગાડી, હાંહાં રે બેની મોહનને માયા લગાડી. ટેક.

બાળપણમાં રમત રમતાં, બોલાવે જસોદા માડી. હાંહારે બે. ૧ જ-
ળજીભનાં જળ બરવા ગયાંતાં, ત્યાં કાનાએ ગાગેર ફેડી. હાંહારે. ૨
ગોકુળમથુરાંમે રાસજ રમતાં, નેન મારીને પ્રીત જોડી. હાંહારે બે. ૩
મોતીના નાથને કાઢએ ના જાણે, અધવએ તરછોડી. હાંહારે. ૪

ગરબી ૨૮ મી. (રાગ આવોને ઘેર જસોમતીના જાયા.)
ચાલો ચાલો ડાકોરમાં જઈએ, રુણછોડરાયનાં દરશન ત્યાં કરીએ. ચા-
લો ચાલો. ૧ મેળો માણેકઠારીએ બરાએ, વાસો બ્રાહ્મણને ઘેર થાએ;
ડાકોરમાં છે રણછોડરાએ. ચાલો ચાલો. ૨ સવારે ઉઠી ગોમતીમાં
નહાતાં, હરીજન હરીગુણ ગાતા ત્યાં આગળ દાન પુન્ય કરતાં.
ચાલો ચાલો. ૩ કાઈ સાકરમાંખણ દીવો લેછે, કાઢ જણુ બ્રાહ્મણને
સીધું દે છે; 'દુકાનદારો મીઠાધઓ વેચે છે. ચાલો ચાલો. ૪ ડાકોરમાં
શોભા છે સારી, ઉભા છે મોર મુગટ ધારી; 'કરેછે દરશન નર નારી.
ચાલો ચાલો. ૫ ઠેર ઠેર મંડળીઓ બેસે, નાચે કાઢ ગોપીને વેસે;
વાણી વટે લક્ષ્મણુ દાસે. ચાલો ચાલો ડાકોરમાં જઈએ. ૬

ગરબી ૨૯ મી. (રાગ ઉપરનો.)

આજા માગુ ગામસઘ માતારી, મંમાયા સહાય કરો મારી. આજા.
૧ ગામે ગામ નામ છે તમાઈ, જગત વીશે દીપેછે સાર; કારજ તમે
કરજો હમાઈ. આજા. ૨ પે'રીરે લાલ કસુંબી સાડી, કાને કુંડળ હાથે
'છે ચુડી; કે સર્નમુખ ઉભાંછો માડી. આજા. ૩ દરશન આપો મં-
માયા મારી, જાઉં તો ચરણ કમળ વારી; એરે છે અકળકળા તારી.
આજા. ૪ માનોશરી 'શુણુ ગાઉ તારા, સંકટ તમે કાપોને અમારાં,
કે શણુગાર શોભે છે સારા. આજા. ૫ લક્ષ્મણુની વીનંતી સાંભળજે,

અરજ મારી હૃદમાં ધરજો; કારજ સહ જક્તનાં કરજો. આંસા. ૫
ગરબી ૩૦ મી. સુંન ચતુરસુખણ, પરનારીનો પાલવ કદી નવ ઝાલીએ
રંગ-રશીયાજી, આવોને મંદારીએ આજ હમારે. ટેક. શામલીઆજીની
પ્રીત લાગી, ભરનીંદ્રામાં ઝખકી જગી; તારી નેન કટારી કાલજ વાગી.
રંગ રસી. ૧ તમે સાડ આજ રસોધ કરું, થાળ પીરશીને આગળ
ધરું, રમજુમ કરતી પીરસવા કરું. રંગરસી. ૨ તમે જમે હમારા
લાડવાયા, જસોદા માતાના છો જાજ; જક્તપર કરજો છત્ર છાયા, રં-
ગરસી. ૩ મુખમાસ કરો તમે ગીરધારી, પાન ચુનો કાથો માંહી સો-
પારી; જવંત્રી એલચીને કસ્તુરી. રંગ. ૪ લક્ષમણની વાણીએ સારી,
તમે સહાય કરો પ્રભુ હમારી; તારા ચરણકમળપર જાઉં વારી. રંગ.

ગરબી ૩૧ મી. (રાગ. કામણ દીસે છે અલખેલા તારી આંખમાં.)
ચાલો સખીઓ જોવા જઈએ સુંદીર શામને રે. ચાલો ટેક.
સહ સખીઓ શણુગાર સજીને, મનસુખો અન સાથે કરીને; કાઈ તે-
ડીને લાવે મોહનલાલને રે. ચાલો. ૧ ગોપી જમણીને મારગ ચાલી,
માંથે લીધી મહીની ગોળી; આવતાં દીઠા ત્રીભોવન નાથને રે. ચાલો. ૨
ગોપીઓને આવતાં બાળી, સામા દોઝા છે વનમાળી; જઈને ગેડી
મારી મહીના માંટમાં રે. ચાલો. ૩ કામણગાલા કામણ કીધું; માટ ફે-
ડીને ગોરસ પીધું; ગોપી ઘેરીને ઉભી જસોદાના કાનને રે. ચાલો. ૪
ગોરસ પીને તમે ક્યાં જાવો, અહીંયાં અમને રાસ રમાવો; રાસ ર-
મ્યા વીના, જાવાના દઈએ પારણું રે. ચાલો. ૫ રાસ રમ્યા ત્યાં
જુજ મોરારી, કાયર થઈ સહ ધીજનારી; કસ્તેડીને શરણે આવ્યા
નાથને રે. ચાલો. ૬ લક્ષમણ કહે સુણો ગીરધારી, તારી અકળકળા
છે ન્યારી; ધન્ય ધન્ય છે તારી જસોદા માતને રે. ચાલો. ૭

ગરબી ૩૨ મી. (રાગ ચાલો ચાલો ક્રીશનજી, ચાલો મોહનજી.)

ખડે ખડે કૃષ્ણજી ખડે; મોહનલાલ ખડે મથુરાં નગરીમાં. ટેક.
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ છાજે, પેને સોલાસો સીનગારે; મોતનકે હારે;
મુગટ ધરક રે મથુરાં. નીડે ખડે. ૧ સખ જક્ત આગ્યે દરશન કાજે,
દો દરસન નંદ ગીરધારી; જાઉં બલીહારી, બલધ્યાં લે ઉતારી; મ-
થુરાંનગરીમાં. ખડે ખડે. ૨ સખ સુન તું મથુરાં કે રાજે, કરે જો જો
સખ નરનારી, દેખે શ્રી હારી; બળવે બંસરી, મથુરાંનગરીમાં. ખડે
ખડે. ૪ દાસ લક્ષ્મણ કહેવે બ્રીજબાસી, તુંમ અરજ સુતા કનકયા;
લાગુ મેં પઠયા, નંદકે છઠયા, હમારે હું ઘટમે, ખડે ખડે કીશજી
ખડે મોહનલાલ ખડે, મથુરાં નગરીમાં. ૪.

ગરબી ૩૩ મી. (રાગ મન મોહન બજાવે બંસરી શુધ લીની મોરા,
બનસીકો બજાવેગી.)

તમે નરસંજી મહારાજ, રૂપો મારી લાજ; કહુંધું હું ધારી, દરશન
કરે નરનારી. ટેક. કારતુક ચૈદશ શોભા થાગ્યે, સૌ મંડલી બેશીને
ગાગ્યે; મંદીરમાં નરહરીરાંગ્યે, લાગુ હું પાગ્યે, સાંચ કરો મારી. દ-
રસન. ૧ પુનમે વરઘોડો ખુલ્લો છાજે, પ્રભુ પાલખી મધે ખીરાજે,
જન્ય લક્ષ કરવાને કાજે; વાંજાં ત્યાં વાજે, શોભા છે સારી. દરસ. ૨
તાં પરણવા બેઠા ન્યારે, કંઠે ઘાલ્યો અગવળ હારે; પરણી લાવ્યા તુ-
લશી નારે, લાગી નહીં વારે; જાઉં બલીહારી. દરસ. ૩ પાછા પર-
ણીને ખી આવે છે, સૌ જક્ત ત્યાં જો જો કરે છે; લોક દરશન કરવા
જટે છે, આતસબાજી છુટે છે. તેખી સરકારી. દરશન. ૪ લક્ષ-
મણ દાસ તમારો જણી, તમે આપોને નીરમળ વાણી; મને વીનંતી
છે શાની દયા તમે આની. દરશન. ૫

ગરબી ૩૪ મી. (રાગ માહાતમનો પીટાણીનો.)

આજ પ્રભુ આવ્યા અમારે મોહલમે, આવ્યા હમારા મોલમે; એની આવ્યા હમારા મોહલ મોરી એન, આજ પ્રભુ આવ્યા અમારા મોહલમે. ટેક. આગળ ગોપી પાછળ વનમાળી, એક એક ગોપીનો હાથ, ઝાલી રાસ રમાડેછે ત્યાં તાળીરી એન. આજ. ૧. બનસી વગાડેછે ગીરધારી, સક ભેગી થઇ થીજની નારી; ત્યાંતો કર્મ કરેછે કીલકારી એન; આજ. ૨. ત્યાંતો લીલા કરી છે સારી, એક ગોપીને એક મોરારી; વાલે ઘર બનસી ત્યાંતો લલકારી એન. આજ. ૩. બનસી સુણી ઘેરી થઈ નારી, દેહની સુધ યુધ સરવે વીસારી; કાન જીયાને ગોપીઓ હારીરી એન. આજ. લક્ષમણ મોતીની ગત છે ન્યારી, ગરબી બનાવી મનમાં બીચારી. ગોવિંદરાવની છે વાણી મધુરીરી એન. આજ પ્રભુ ૦ ૫.

ગરબી ૩૫ મી. (રાગ ઉપરનો ચાલ જોગી.)

રાસ રચ્યો તમે ગીરધારી, તારી માયાની ગત છે ન્યારી; રાસ. ટેક. ગોકુળ આવો; રાસ રમાવો, ચરણ કમળ ચીતવારી, રાસ. ૧. સુતો કનઈયાં નંદજીના છઠયાં; રૂપ રસીક રૂપો તારી. રાસ. ૨. મોહન આવો નમેરાના થાવો, શું મોહી રહ્યાં કુબળ નારી. રાસ. ૩. વીનંતી મારી સુતો મોરારી, લેહે તો લાગી છે મને તારી. રાસ. ૪. લક્ષમણના સ્વામી છે બહુનામી, સામજી ત્યાં ગોપી હારી. રાસ. ૫.

ગરબી ૩૬ મી. (થીજ બાસા તહરેવાર)

મેરાંરે ગીરધારી, મેરાંરે ગીરધારી; તુંપે ગોપી બવે વારીવારી મેરા ટેક. ગોકુળ બીંદાબીનમે કાનજી આવ્યે; કુબળ સોકનને બીરમાયે,

ચલે કુખજકે સંગ મેરારી. મેરારે ગીર. ૧. પ્રભુરે તમે વેલારે પાછા આવે; તમે સીદ કુખજની સંગે જવોરે, ગોપીઅરજ કરેછે તમારી. મેરારે ગીર. ૨. માલા હો આતા ટાકુન નકા તુમી જાઉ; તું માલા-મી કુણ્યા ઠીકાણી હો પાહું, તુંમી દગલખાજ શ્રીદારી, મેરારે ગીર. ૩. લક્ષમણની અરજ તમે ઉર ધરજો; મારારે દુરખળના સંકટ ઉ-જળો. મને લેહેતો લગાડો તુંમારી. મેરારે ગીરવારી. ૪.

ગરબી ૩૭ મી. (રાગ હમકું છાંડયલે બનમાધવ.)

હમકું છાંડ ચલે બનમાહે, બીજાસી ગોપાગરે. હમકું. ટેક. ગોકુળ દુંડી મથુરાં મે દુંડી, ના મીલે નંદકીસોરરે. હોના. દુંડત દુંડત હ-મરી હમર બીત ગઈ, કાંધુપગઓ હમરો એરરે. હમકું. ૧ ચ-મક ચમક મય ઉઠકર દેખું, જરા પડે નહીં, એનરે. હોજ. રાવત રાવત સારીરેન ગુજર ગઈ, સુજ ગએ હમરે નેનરે. હમકું. ૨. પાણી બીના બધું મછલી જો તડપે, દીપક બીના સુની રાતરે. હોહી. પીઆ બીના જાન હમારી જો તરસે; સુનો સખી હગરી બાતરે. હમકું. ૩. તનમન ધન પ્રભુ તુમ પરસે વારી, લળી, લળી લાગુ પાયરે હોલ, દાસ ગોવીંદને કથન કથી હે, લક્ષમણુ જુણુ તમારો ગાયરે. હમકું.

ગરબી ૩૮ મી. (રાગ ખોટી ખોટી કાનુડાતારી પ્રીત મારા રાજ)

મને માયા લગાડી કાં જવજોરે, તમ સાથે હાંહારે તમ સાથે પ્રી-તડી અમે બાંધી મારા રાજ. માયા. ટેક. વગર પાણીએ ઝાડ સુ-કાઈ ગઆરે; તમ વીના હાંહારે તમ વીના તડપે છે મારો પ્રાણ. મારા રાજ. માયા. ૧. તમ માટે પ્રાણપતી બેઠી ફરે; તમે મારા હાંહારે તમે મારા, હાંધ્યા કેરો હારે મારા રાજ. માયા. ૨ તમ વીના

મને કશું ના સુજેરે. જેમ સુની હાંહારે જેમ સુની. દીપક વૈનારાત
મારા રાજ. માયા. ૩. દાસ લક્ષ્મણ તમારો જાણુજેરે, પ્રીત બાંધી
હાંહારે પ્રીત બાંધી, તમારા સાથ. મારા રાજ. માયા લ. ૪.

ગરબી ૩૯ મી. (રાગ માહાકોપ થયો તે કળીકળમાં જો)

મોહન મધુર વેણુ. વાગે તારી વાંસળી જો, મેંતો મારા મંદીરીઆમાં
સાંભળો જો. મોહન. ટેક. તારી મોરંલી ત્રણ લોકમાં વાગતી જો, તેતો
દોસ્તી કરીછે કાળા નાગથી જો. મોહ. ૧. તેતો દોસ્તી કરીને ધાયલ
કીધાજો, તેંતો મોહની નાંખીને મનવસ કીધાં જો. મોહ. ૨. તમે
વંદ્રાવનમાં રાસ રચો છેલ્લડાજો, રમી રાસ પુરી આસ અલખેલંડા
જો. મોહ. ૩. સહુ ગોપીઓ તે જલમાં નાવા પડ્યા જો, તમે ચુ-
દડી લેધને કદમપર ચડ્યા જો. મોહ. ૪. ગોકુળ મથુરાંની વાટેતમે
જવછો જો, દાન લેવા માટે ગોપીને સતાવછો જો. મોહ. ૫ લ-
ક્ષ્મણ ગોવીંદ ગરબી બનાવી ગાયછો જો. તેમના ઉપર પ્રભુજીની
સહાય છે જો. મોહ. ૬.

ગરબી ૪૦ મી. (રાગ અલખેશ્વર તું અંતર જામી)

અલખેશ્વરી તું અટલુજાએ, તારા દરસનથી દુખજાએ; હોઅ. ટેક.
સોબા મંદીરની છે સારી, માંહે ગોખ જરખાને બારી; દરશન કરવા
આવે નરનારી, હો અલ. ૧. તમે દેવીછો દીન દવાજો, માડી ઉબા છે
સરસીઆને પાજો; તારૂં રૂપ દીસેછે વીકાજો, હો અ. ૨. મારૂં દુઃખ
તમે દીલ મધે ધાર્યું; જવસાગર પાર ઉતાર્યા; મને રાંકને તમે ઉ-
મારો. હો અ. ૩. માતોસરી મંબાયા તું મારી; સોજો શણગાર લીધા

છે પેરી, માથે મુગટ ખીરાજે સોનેરી. હો અ. ૪. પેહેરી લાલ ક-
 સુખસ સાડી; બાહે બાગુખંધ હાથેછે ચુડી, સુર્ય સનમુખ ઉભા છે
 માડી. હો અ. ૫. શુભ મતી આપો તમે સારી, મોટી ઓથછે મને
 તમારી, તારા ચરણ કમળ પરવારી. હો અ. ૬. બજે અખંડ જોત
 સદાયે, કર્યા માહાદેવના દરશન ત્યાંએ; કરો જક્તા ભક્તની સાએ,
 હો અ. ૭. લોક દરશન કરવાને આવે, ઘીનો દીધો સીફળ ત્યાં લાવે;
 હાર કૃપના લાવી ચઢાવે. હો અ. ૮. ગુણ લક્ષમણ તમારો ગાએ,
 તમને નમી નમી લાગુ પાએ; મારા દુરબળપર કરજો સાએ. હો અ.

ગરબી ૪૨ મી. (રાગ ઉપરનો.)

ગોપી કહે મોહન તમે આવો; સીદ કુચળની સંગે જાવો; ગોપી
 ટેક. પ્રભુ મોહી પગા કુચળ નારી; કેડી કુચળલાગી તમને પ્યારી,
 માટે ગોપીને તમે વીસારીરે. ગોપી. ગોક કુચળએ જાદુ કીધું, ગ્રેમે
 રસકસ પ્રભુજીનું લીધું. હમને મુકીને કામ તેનું કીધુંરે. ગોપી. ૨
 ગોપી ઉભી રહીને ત્યાં બોલી. 'તોએ સાંભળે નહીં' વનમાલી, હરી
 લેછે કુચળ સંગે તાલીરે. ગોપી ૩ રમે કુચળને ગીરધારી, ગોપી
 બોલી બોલીને ત્યાં હારી. 'તોએ સાંભળે નહીં' મોરારીરે, ગોપી ૪
 હાસ લક્ષમણ વાણી બોલે જ્યારે દીલનીજ આંટી બોલે. તેને આ-
 વીને સાક્ષાત મહેરે. ગોપી. ૫

ગરબી ૪૨ મી. (રાગ, કાન'કા કાળારે આશી ચુંદડીના ચોર.)

પ્રાણ પ્યારારે તમ 'માટે હું ઘેલીફર', જીવણ મારારે. સાંભળે વચન
 કહું છું ખરં. ટેક. નીલ ઉડી નાઉ ધોવું કર તમારી સેવા. પધારે
 રંગ મોહલમાં જમાડું જીઠાઈ મેવા. પ્રાણ. ૧ આવો હેતે પ્રીતેતો
 લાગે મને સાર, જુએને પાતલીયા તમ વીના નહીં ફાઈ માર. પ્રાણ.

૨ આમ સલુણા સુણો અરજ મારી. રત્નજડીત આસન નાખું ગંગા-
જળ જારી; પ્રાણુ. ૩ હેને પ્રીતે પ્રભુજી ગુણ ગાઉ તારા. કરજોડી
અરજ કરે પધારો પ્રભુ મારા. પ્રાણુ. ૪ લક્ષમણ દાસને તમે લેજો સં-
ભારી, તમ વીના પ્રાણુ પ્રીયા. કોણ ગતી મારી. પ્રા. ૫

ગરબી ૪૩ મી. (રાગ માતમ. ચાલ જોગી.)

મને મુકી ગયા વનમાલી. તમવીના કરે પ્રભુ લેલી. ટેક. પ્રીત પલુણા
શામ સલુણા હુંતો દુનીઆમાં હીંદુ અંકેલી, મને. ૧ હો બ્રીજવાસી. હું
તારી દાસી. નથી જકતમાં કોઈ મારે બેલી. મને. ૨ કુમળની સંગે.
નારમોરંગ. સીદ લાંછો કુમળથી તાલી. મને. ૩ ઓ પ્રભુ મારા. ગુણ
ગાઉ તારા, દાસ લક્ષમણને લેજો સંભાલી, મને. ૪

ગરબી ૪૪ મી (રાગ આવી રંગ રંગલી સેજ મારા જ્વામીજની.
મારે ઘેર આવો દરીરે. આવો દરી, હુંતો વાટ જોડેલું તમારી. મારે
ટેક. સાખી. પ્રીતમ પ્રભુજી પાતલા, ધંદો અરજ મનમાં. તમવીના
પ્રભુ મને નાગમે. મારો તડપતડપ જીવ જીયરે. મારે. ૧ ધર ધંધો
મેં છોડીને. પ્રભુ પ્રીત કરી તમ સાથ. આવો ઝટપટ રંગ મોહલમાં
મારા પ્રાણપતી દીનાનાથરે. મારે. ૨ ની તરસાવો મુજને. પ્રભુ કરો
મુશીથી વાત. તમે જાણો હું તરછોડું; પ્રીત આંધી તમારા મેં સાથરે
મારે. ૩ નથી વાણુ કોઈ મુજને. તમવીના પ્રભુ રાજ, લખ્દ થઇ
મેં તમ વીસે. હુંતો મેલી જકતની લાજરે, મારે. ૪ રાંક જાણી
તમે મુજને, દરી કરજો સલ રનેહ, કરજોડી લક્ષમણ કરે. મને લા-
ગ્યો તમારો નેહરે. મારે. ૫

ગરબી ૪૫ મી. (રાગ. લટકાજો ગીરીવંરધારી. હોરી ચાલ.)
દારે મારો શામ બેલે હોરી, રંગરસીઆ ને બ્રીજ નારી રે. મારો.

ટેક. ગોંડુળ મેરે વાલે ધુમ મચાઈ; રંગ ભરી મારે પીચકારી રે.
 મારો. ૧ કેશરી રંગ રમે મેરો વાલો, મેરી બીજ ગઈ તન સારીરે.
 મારો. ૨ અખીલ ગુલાલકે આલલછાયો, ગભરાઇ રાધે પ્યારી રે.
 મારો. ૩ લાલ ગુલાલ ભઈ સખ સખીયાં, મત કરો કાના બલજેરી
 રે. મારો. લક્ષમણદાસ કરજોડીને વીનરે, પ્રભુ તમારી ગત ન્યારીરે.
 મારો શામ ખેત્રે હોરી. ૫

ગરબી ૪૬ મી. (હોરી. રાગ. અલખેલા તું અંતરજની.)

બેની ચાલો રમીએ આજ રંગે, પેલા નંદકુવરના સંગેરે. બેની. ટેક.
 ભેગી થઇ છે ગોપીઓની ટોળી, લીધી અખીલ ગુલાલની જોળી; ખેલે
 કુંવર કનકયા સંગ હોળી રે. બેની. ૧ ખેલે કૃષ્ણ સાથે રાધા ગોરી;
 રંગ ભરી ભરી મારે પીચકારી, સામાસામી ખેલે છે હોરી રે. બેની. ૨
 ચુવા ચંદન ને અરંગન ત્યાં એ, નાંખે ગોપી ઉપર જદુરાએ; રમે
 રંગ ઉમંગ મનમાંએ રે. બેની ૩ રમે ગોપીજન વલ્લભ અમારા,
 પેર્યા શણગાર શોભીતા સારા; રાખો લક્ષમણને શરણે તમારા રે. બેની. ૫

ગરબી ૪૭ મી. (રાગ લટકાજો ગીરીવરધારી.)

હારે સખી સમજ અપને મનમે, કાઇ મંહી આવે તોરે સંગમે રે.
 સખી. ટેક. ૧ એ જીંદગાની હે દોદીનકી, પીછાન રેખા અપને ક-
 રમકી; સખ ખોજ કરો ગોરી તનમેં રે. સખી. ૧ બાળપણમાં ઉ-
 મર ગમાઇ, જવાનીમાં કધુ ફલના પાઇ; હુઇ પુટી લગી જપ જ-
 પમે રે. સખી. ૨ ધન દોલત પુને પુજ ઉડાઇ, અપને પીઆકી
 કદર ન પાઈ; તું તો જટકેગી, બન બનમે રે. સખી. ૩ લક્ષમણદાસ
 કહે કર જોડી, અપને પ્રીયાકી જીને પ્રીત નેહી, એનો રહે ગઈ
 બરમકે બરમમે રે. સખી. ૪

ગરબી ૪૮ મી. (રાગ મેવાડી. દારડીની સાખીનો.)

ઉભી રહે મહીયારી તને બોલાવે છે કાન, બોલાવેછે કાહાનરે, તું કહ્યું
અમારું માન. ઉભી. ટેક. સાખી. મતવાડી તું મદભરી રે, ના કર
આવડું જોર; ઝમકે ટમકે હીંડતી, તારી જવાનીનો શો તોર. ઉભી.
૧ મન તો તાર મત, બરું રે, આવડું શું મલકાય; ધીમે હીંડો ગોરી
પાતળાં, તારા માથે મહી ઝલકાય. ઉભી. ૨ મહિ તમારું દોળીશું
રે, નહીં લાગે મને વાર; તે માટે સમજીને તું, તારે મન વીચાર.
ઉભી. ૩ જેમ કાંતુડો વિનવે રે, તેમ ઉતાવળી જાય; કૃષ્ણ કહે એ નહીં
માને, હવે કંઈ એનો ઉપાય. ઉભી. ૪ રીસ કરી રાધોજી દોઝા, ગેહી
લીધી હાથ, ગોરસ એનું દોલીયું ને, ઝટ બીડાવી બામ. ઉભી. ૫ છોડો
કનઈયા કાનજી રે, આ શું માંડયું આજ; કહીશ મારા કંઝને, તમે લેવા
માંડી લાજ. ઉભી. ૬ આ વચન તું શું બોલી રે, મુને ના સપડાય;
કોઈનાથી હું ના ડરું, નારા કંસથી શું થાય. ઉભી. ૭ એવાં વચન
સાંભળી, બેઉ સનમુખ જોયા હાથ; લક્ષમણના સ્વામી શામળા, એ
તણબોવનનો નાથ. ઉભી. ૮

ગરબી ૪૯ મી. (રાગ ગુજરીનો.)

સરસ્વતી મા તને વીનવુંને, સમર ગણપત નામ રે, બજારવાળા પં-
ચોએ, કાંઈ કર્યું પરમારથ કામરે; પરખતું ત્યાં કામ બનાવ્યું, ને શો-
ભાનો નહીં પાર રે. ૧ ગરીબની આંતમા દારી, તમને વહાલા જી-
મદાધાર રે. ૨ ચીતર ઉપર કોહાડીઆંને, અગાશી છે ગુલજર રે. ૩
દક્ષીણની ખડકી પાછી ને, પશ્ચિમનું છે દાર રે. ૪ સુંદીર તેનું કામજ
છે ને, જીવો નરને નાર રે. ૫ અંદર ટાંકી પાણીની, એ નળ મુક્યાછે

બહાર રે. ૬ ગરીબ ગરબુ પાણી પીએ ને; આત્મા ઠંડો થાય રે. ૭ પરમારથનું કામ કરે તો જે જે ત્યાં વરતાયરે. ૮ ગચ્ચીમાં દાણા નાંખે ત્યાં પંખી દાણા ખાય રે. ૯ પંખી દાણા ખાવા આવે તો, કરે છે કાલબકાલ રે. ૧૦ ગચ્ચીના નીચે લટકે, લાકડાની ઝુમર ઝોલ રે. ૧૧ લક્ષમણે ગરખી બનાવી ને, સાંભળજો મન મેલી રે. ૧૨ રૂપીઆની મંત્રી બસેને સુવાલી રે. ૧૩

ગરખી ૫૦ મી. (રાગ બલ્લારી મલ્લયોરે આ અવતાર, દુઃખ મુજને ઝાઝું.)

ચાલો જઈએ રે સ્વામીનારાયણ, દરશન કરવાને; સર્વસંગીનો કરજો સાથ, સહિ દુઃખ ખોવાને. ટેક. જમણા હાથે હનુમાન ખીરજો, ડામે ગણપતી રાય રે, ખે બળીયાનાં દરશન કરીને, પેઠા મંદીરમાંય. દરસ. ૧ જઈ પ્રભુને શીશ તનમાવ્યુંને, સનમુખ જોડ્યા હાથ રે; શરણે રાખો સામળીઆ, એ ત્રણજોતનના નાથ. દરસ. ૨ મંદીરની શોભા છે સારી ને સહિ પથ્થરનું કામ રે, કલશ સોનાના ઝલમલ ઝલકે; આ વડોદરાના હામ. દરસ. ૩ ઠેર ઠેર પથ્થરનાં પુતળાં ને જોવાનો બહુ તાલ રે, કોઈ પુતળુ પ્રભુનું ધ્યાન ધરે છે; કોઈ પુતળુ જપે જર્પમાળ. દરસ. ૪ કોઈ પુતળુ ઢોલ ઝાંઝ વગાડે ને, કોઈ પુતળુ પોથી વાંચે રે, કોઈ પુતળુ પખાજ વગાડે; કોઈ તીતુડી કુકે ને નાચે રે. દરસ. ૫ મંદીર પાછળ સમા ભરાયને, પોથી ત્યા વંચાય રે; હરીજન આવી દરસન કરતાં, ખેસે કયા સાંભળવજ ત્યાંય. દરસ. ૬ અક્ષયારી મહારાજ જીવો જેની કંચન સરખી કાય; કરે દરશન જે મન થકી, તેનાં પ્રાશ્નિત પ્રલે થાય. દરસ. ૭ એ મંદીરનો ધરમજ સાચો, મરજી માત સમાન રે, લક્ષમણ કરજોડીને કંડે છે; મુખે, રૂટો સ્વામીનારાયણ. દરસન. ૮

ગરબી પર મી. (રાગ. ખીજભાશાનો.)

મેં જન્મજીમનામે પનીયાં બરન ગઈ રે, મુજકું કાનાને ખોત સતાઈ રે. ટેક. મુજ દેર હુધ તુંમ છોડો ખીજખાશી રે, મેંતો ભાંગ ગઈ સખ લોક કરે હાંસી રે. ૧ તુંમ નીરજલ હો કનઈયા, બનમાલી રે, બર જન-નદો હમેરી સાસ દેવે ગાલી રે. ૨ તુંમ કરો ખીચાર મેં ગ્વાલન મ-તવાલી રે; નહીં છોડો તો મુખમેં દહુંગી ગાલી રે. ૩ એ સુનકે ખાત હુવે ખુશી ખીજખાલા રે, તું દે ગાલી મેં જખ છોડું પછા રે. ૪ જખ ગમરાઈ ગ્વાલન અપને મનમેં રે, મેં ભુજ ગઈ કૃષ્ણજી લગી પાકે પડને રે. ૫ આછ કૃષ્ણને દયા જખ ગ્વાલન છોડી રે, ગુણ ગાય લ-મારા લક્ષમણ કરજોડી રે. ૬

ગરબી. ૫૩ મી. (રાગ. વનમાં વાગે. રે વાંસળી.)

વશ મને કીધીરે લાજજી, તમે નટવર નંદકીશોર. વશ મને. ટેક. હું તો દાસી રે તમ નણી; તન મન ધન તજપર વારી. વશ મને. ૧ પ્રભુજી મમે ભાગો રે મારા ભણી, મને લવનજાગી તમારી. વશ ર મન માઈ તલમે રે તમ વીના, નવ સુજે ઘરમાં કામ. વશ મમે. ૩ રોંઠી સાચારે ખરા તમે, માંદીરે મન વાંલાં છો વનશ્યામ. વશ મને. ૪ તમને હું નહીં છોડું નાથજી, અમો રહીશું તમારી પાસ. વશ મને. ૫ પ્રભુજી કરો દયા કાનજી, ગુણ ગાયજે લક્ષમણદાસ. વશ મને. ૬

ગરબી ૫૪ મી. (રાગ. પ્રીત તમારી જાણી. સાલમજી.)

મોહેલે હમારા આવો રે, પ્રભુજી કુંવરકનઈયા; કરજોડીને લાગુ પાય રે. અરજ મારી સાંભળો સામળીયા. ટેક. ધ્યન માઈ તમ વીશે લાગુ પ્રીતમજી, મુકીને સરવની આશરે પ્રભુજી. ૧ ભગતી તમારી માયુ પ્રી.

તમજી, અંતકાળે લેજો તમારી પાસરે. પ્રભુજી. ૨ રાત દીવસ ચીત્ત
મારૂં તમ વીશે, પ્રીતમજી; નવ સુજે ધરમાં મુને કામરે. પ્રભુજી. ૩
તમ વીના જનમારો કેમ જશે પ્રીતમજી; નીલ ઉડી લેઉં તમારૂં ના-
મરે. પ્રભુજી. ૪ સતના સંગાતી હમારા રે, પ્રીતમજી; હું તો નમી
નમી લાગુ પાયરે પ્રભુજી. ૫ દુરબળ શેવક હું તમારો રે પ્રીતમજી;
દાસ લક્ષમણ ગુણ તમારા ગાયરે પ્રભુજી. ૬.

ગરબી પપમી. (રાગ કૃષ્ણ કુંનાઘ તુસે પ્રીત જો લગાઈ વાકી દેખી

અતુરાર્થ. દરી. હારે ગોકુળકી નાર. હાં.)

મુનો નંદજીકે લાલ, માતા જસોદા કે બાલ; તુંમતો ગઈઓ કે ગો-
વાલ; માનો મેરા કીયા, હારે હાં માનો મેરા કીયા, ૧ તુંમતો ગો-
વરધન ગીરધારી; જનસી લાગે પ્યારી પ્યારી, સખ ગોકુલકી નારી;
કહે મેરા પીયા. "હારેહાં કહે મેરા પીયા." ૨ અડે નંદકે કુંવાર. પેના
મોલા સો સીનગાર; માતા જસોદા કે દાર. તુંમને અવતાર લીયા,
હારે હાં તુંમને અવતાર લીયા. ૩. વાણી બોલે લક્ષમણદાસ, પુરો
હમારી આશ. અખતોં હો તુંમારી પાસ; મેરા તડપે જ્યા. હારે હાં
મેરા તડપેજ્યા. ૪.

ગરબી પડમી. (રાગ ગીરધારીનો)

હીમત હરગોવન નામ તમારૂં સારૂં, તમે કામ કર્યું છે નહારૂં; એન
જમનાને તમે કેરવા લાવ્યાતા સારૂં, એમાં ખોટું દેખાયું તમારૂં; જીલ.
એ નથી તમારૂં સાનેરે, એ જીથી તમારૂં; તેના મીલકત પર રાખ્યું
તું ધ્યાનરે, તેના મીલકત. બોલ્યા જમના મુખથી વાણુરે, બોલ્યા
જમના. જાઉં બાધના ઘેર કરશે અમને સાદુ પાછળ કામ કર્યું નહારૂં,
૧ જમનાને ઘેર હીમત લઈને આવ્યા, એનો પૈસો ઉસેડી લાવ્યા,

પૈસાનીરે લાલચમાં લલચાયા, પછી મનમાં બહુ હરખાયા. ઝુલ. હીંમત કહેછે બાપા જીવે સારરે. હીંમત. જમનાની મીલકત સાત હજારરે, જમનાની. લાવી બરીએ આપણું ઘરરે; લાવી. હીંમત કહેછેરે નસીબ ફરે છું હમાર, પાછળ કા. ૨. હીંમત હરગોવન કહે વીચાર દાવે શો કરીએ, ચાલો ચોરાશી કરવા જઈએ; પેહેલી ચોરાશી રણછોડરાયમાં કરીએ, પછી રેવાળ કરવા જઈએ, ઝુલ. ના ખરચી કોડી બદામરે, ના ખર. ખોટું કરશે તમાર સુંદીર શામરે. ખોટું; એવો નીપજ્યો છે જાતે ગુલામરે, એવો ની, કોઈ દીનેરે ના થાય તમાર સાર, પાછળ. ૩ કેશવલાલ કહે ચાલો ચોરાશી કરવા જઈએ; હીંમત કહેછે પૈસો ના વાપરીએ, કેશવલાલ કહે ચાલો પંચોમાં વાપરીએ; હીંમત કહેછે એવું કામ ના કરીએ. ઝુલ. ધરનર-સંજીના પોણે મકાનેરે, ધર નર. પાણી દરવાજે એની દુકાનેરે, પાણી સા જન સાંભળજો કાનેરે. સૌ જન. લક્ષ્મણ કહેછેરે એને ખાસડા માર્યા હોય તો સાર. પાછળ, ૪

ગરબી ૫૭ મી.

(રાગ કટુંછું અલખેલી, કટુંછું અલખેલી તમ સુનોકનઈયા લાલ કટુંછું)
 સખ અરજ કરત અજનાર ઠાડે રહો કનઈયા, ઠાડે રહો કનઈયા ઠાડે રહો કનઈયા. સખ અ. ટેક. મોર મુઝઠ ધરકે ચલે કીસનગજ પ્યારે, મુખ બનસી ખીરાજો. ઓર નાચે તાથઈયા, સખ. ૧ પેનેસોલાસો સોનગાર મોતનકે હારે, ચલે થીરકત થીરકત થીરકત. નંદકે છલ્યાં. સખ. ૨ ગોખી કહે અરજ તુમ સુનો હમારે પ્યારે, તનમન સખ અરપણુ-કરે, લામુ મે પંછા સખ. ૩. રાંખ ચક ગદા ઓર પક્ષ મુખ ખીરાજો, એ અરજ સુનકે ખડે રહેસમલીયા. સખ. ૪. દીએ

દરશન સખકુ જેજે મુખ પુકારે, દાસ લક્ષ્મણ કહે લઈ તુંમારી બ-
લઈયાં. સખ. ૫.

ગરબી પદ મી (રાગ તહરેવાર)

મંદીરે મારા આવો પ્રીતમજી; મંદીરે મારા આવો. ટેક.
તમે જીવણ પ્રાણ મારો દેહ કર પુરમાન મને પ્રીતની રીત બતાવો,
મંદીરે, નથી વાલુ કોઈ હમારુ; હરી નથી વાલાલું, તમે લાલમકે લાલ
માતા જસોદા કે બાલ, મારા તનના તે તાપ સમાવો. મંદી. ૨. હુંતો
તરસુછું બ્રીજ બાળા તમ વીના તરસુ છું. તુંમને પોઆ પ્રેમકા ખ્યાલા
હરી મુજે પાયા પ્રેમ, વાલા ના થાશે કોર; મારા ચીતડા કેરા ચોર,
મને સીદને તમે તરસાવો, મંદીર. ૩ કરજોડીને લાગુ પામે, હરી
કરજોડીને લાગુ. મોતી ગુણ તમારો ગામે, હરી મોતી ગુણ, દાસ
લક્ષ્મણના સ્વામી, હુંતો લણું સુખ પામી, આવી મન ગમતો હ્યો
લાવો; મંદીર મારા આવો પ્રીતમજી. મં. ૪

ગરબી પદ મી. (રાગ અંબા ને બહુચર બેર બેનડીઓ.)

સરસ્વતી માતને સમર રાહેલી. ગણપત્તલાગુ પાયરે, જોવાને જઈએ.
ટેક. અલખેલાં સ્વામીનારાંયણને, જોવાનેરે જઈએ, શ્રાવણ સુદ પુનમ
નેરે દહાડે, પ્રભુ હીંધોલે બેસી બુલે જોડા જોડે, ક્રીધાં દરશન પ-
હોંચ્યા મનના ડોડરે; જોવાનેરે જઈએ; અવખેલા. ૧ ચારે હીંધોલા-
ની શોભા છેરે સારી; પ્રભુને બુલાવેછે બલચારી, દરશન કરે નર-
નારીરે, જોવાનેરે જઈએ, અલખે. ૨. રૂબારૂની હુંતો શું કહું પેર,
જેયું મંદીર થઈ લીલા લેહેર, હીંધોલા પર બુલે છે બે મોરરે, જો-
વાનેરે જઈએ, અલખે, ૩ હીંધોલો બુલે મોરની ડોકરે હાલે, દર-

શન કરી લોક મોર સામું ભાળે, સૌ કરેછે શોર બકોરે, જોવાનેરે
જમએ. અલખે. ૪ ધન સ્વામીનારાયણ દરશન તમારા હમે દુરબળ
છીએ ગરીબ ખીચારા; કુડા કૃત્ત કાપજો હમારારે, જોવાનેરે જમએ
અલખે. ૫. લક્ષ્મણદાસ તમારારે જાણી, આપો પ્રભુ મને નીરમળ
વાણી, અંતકાળે લેજો પામે તાણીરે, જોવાનેરે જમએ. અલખે. ૬

